

Mám nového trenéra asi.

Svého času jsem u nás v práci chodívala do posilky na cvičení s Vaškem . Vašek je trenér, co trénuje i policajty a tréninky s ním byly paráda. Pak byla máma nemocná, v práci to bylo trochu běsný a já nestíhala a byla vůbec ráda, že jsem. Byla jsem si vědoma toho, že by mi to naopak prospělo, ale fakt prostě nebyly kapacity a ten zbytek sebrala tehdy pak ešče docentka Talířová, kdy jsem se snažila, seč jsem mohla, učinit z ní psa. Každopádně cvičení s Vaškem bejvávalo fajn, člověk si dal do těla, s holkama jsme se zasmály a já měla kondičku jak nikdy.

A teď po letech..... mám nejspíš znovu trenéra a to navíc svého privátního □ . Taky mě moc nešetří. Asi při vědomí toho, co všechno za mě stihne udělat on sám, když si vzal na starosti to luxování. Má ovšem pravdu. V tom, že zatímco on luxuje - a zde ho musím pochválit, že luxuje velmi svědomitě a poctivě - můžu já skutečně máchat hadrama, jak mi bylo před jeho koupí referováno. Každý máme svůj úkol a nemotáme se do toho tomu druhému. Nebo takhle teda. On se mi do mého máchání hadrama nemontuje, to je pravda. Já to tak úplně důsledně nemám, páč..... Když ho už po stý požádám, aby se přestal prohánět tou předsíní, že ta už je vyluovaná úplně dočista do čista, a von pokaždý stydlivě načíhne do kuchně, kde bych potřebovala, aby už se do toho pustil a pak si to zase rozmyslí s tím, že se mu chce zametat ešče tady pod věšákem, kde už třikrát byl, tak prostě..... to má chlapec jako smůlu. Jako já chápu, že ho to v tý předsíni bavčí, páč to si jezdí seeeem a taaaam jako velkej pán a nemá moc čemu se vyhýbat. Leč i ostatní místnost čekají. A já ne, já nečekám. Takže jsem ho drapla, jak Tali za kšandičky a s větou: "Hele chlapče, zas to v tý předsíni tak nepřeháněj, tetkon zase tady, jo?" jsem ho vypustila do prostoru kuchně a jídelny.

No..... asi sem vám ho malinkatě naštvála či čo. Ponejprve se nařítíl do toho jídelního prostoru a poctivě to tam prošmejdil. Pak zamířil do prostoru kuchyně samotný a tam hlavně za mnou. A protože se mnou měl pravděpodobně nevyřízený účty, dal mi trošku do těla, jak jsem nastínila výše. Já jsem tou dobou už domáchala hadrama a věnovala jsem se přípravě večeří. Tý pro čoklidy a tý pro nás. No a to jsem už potřebovala být u linky.

On ovšem už konečně taky. Hrozilo, že se budem přetahovat, kdo tam potřebuje být víc. Chápu, že luxování je mnohem, mnohem důležitější než tak přízemní činnost, jako je vaření.

A tak jsem ustoupila. I proto, že moudřejší ustoupí, že jo. A já se teda za moudřejší považuju. Už jen proto, že jsem si zrovna dneska dělala test □ . Ne teda vyloženě na to jak vysoký mám Kví-kvé, ale na to, zda jsem přirozeně inteligentní :D. Nevedla jsem si vůbec špatně, udála sem jen jednu chyбку. Klasickej chyták, kdy jsem tam poslala moc matematiky. Otázky se mi zdály dobrý, nebyl to takovej ten testík pro dámičky. Mno, takže u vědomí toho, že jsem teda ta přirozeně inteligentní a tedy tím pádem i moudrá a tím pádem i moudřejší než nojo ty jo. Můžu já bejt vlastně ale moudřejší než robot? Co já vim, jak by si poradil třeba s otázkou:

Co znamená tato věta: Spektrální odrazivost všech domestikovaných savců čeledi Felis limituje s klesajícím osvitem k nule.

Třeba by to vyhodnotil během pikosekundy, zatímco já si tu větu musela pročíst pořádně a strčil by mě do kapsy, když umí tak pěkně luxovat? □ No, zkoumat to radši nebudem, nerada bych propadla deprézi □ a zůstaneme u toho, že ten moudřejší jsem tady já. I když..... on na rozdíl ode mne, si dojede do své "postýlky" , když mu dochází štáva. Já kolikrát ešče rajtuju bytem a padnu, až mi ta štáva dojde úplně □ Nicméně, prostě moudřejší nemoudřejší, ustoupila jsem, když se na mě tak řítíl. Však můžu poposkočit, než projede. No a pak začlo to cvičení. Poposkočila jsem nejednou, protože pan Brouček si umnul, že bude nejmíc uklízet právě tam, kde pracuju já. Asi aby mi nebylo smutno. Takže já jsem krájela cibuli a jedním okem šilhala (to mi jde od narození výborně □) doleva, abych si jistila terén. A když bylo zapotřebí dělala jsem úkroky, rozkroky, uskakovala doleva, doprava. Jak na érobiku □ . A několikrát mě pan Brouček donutil si vyskočit z místa do sedu na linku. Bez opory. Jak blecha. Šup a už jsem musela sedět na lince protože on tam viděl nějaký smítko.

"Herdek taky už, meldovala jsem si v duchu, "to nemůžeš jet šmejdit někam jinam?" "No nemůže asi, ne , když tady má uklidit." odpověděla jsem moudře sama sobě, protože jsem přece ta přirozeně inteligentní □ . "No ty bláho", dodala jsem si v duchu. "vono nestačí, že mě běžně čokle uháněj vo večeri, ešče robot mě bude citýrovat, ať se mu tam nemotám." A uštvaná jak srna sem dál tančila kozáčka, podle toho, jak pan Brouček pískal. Abychom to doma měli hezký □ . Ale třeba mě necitýruje, třeba mě jen prostě trénuje □ napadlo mě nakonec □